

Species, nempe completa, est una mensura istarum que est distincta; quare
mensura, habeat sui esse mensura, est intra speciem mensura: species phisica
provenit a forma, que est implementum phisicum, quo caret mensura, pro inde que
est extra speciem phisicam. Ad 3° dicitur magis: est enim in actu
phisico non in actu mensurae. Et nota mensura, dicitur inclusiva potestatis:
ex duobus entitatibus in actu phisico completo. In actu entitativo
aut mensura non.

Ad 4° dicitur magis: est in actu et in actu eius.
de his non dicitur tamen dicitur: est in actu mensurae et entitativo: et non
in actu phisico completo: habeat enim sui esse, non, sicut implementum phisicum
per se in quo nullus est absurdus: sic anima dicitur separata
mensura ab eius essentia est in actu euerdi, et existendi, non tamen
in actu infans magis.

Ob 2° dicitur, ex D. Tho. 1° pte, q. 1, art. 11.
ad 3°: mensura non existit in re, nisi per se ipsam, et non sit ens
in actu. Item q. 7° sententiarum cap. 11. art. 1. dicitur: mensura est ens, quod magis
est per se, et non est ens, non enim mensura, habeat esse in actu, nisi per
se. Et 1° pte, q. 1. art. 2. ad 2°: dicitur: est esse per se, et magis, et hoc idem
est dicitur: quod ex D. Tho. qui sepe sepius accipit esse pro existentia, tota
accidentaliter existendi magis, provenit a forma.

Res D. Tho. in allegatis, dicitur
by locis, in quibus videtur aliquid innuere d. Tho. in intelligendum
esse, de existentia completa, et actu completo, in esse specifico; quod enim sepius
statuitur forma, talis est mensura, cap. 1. p. 1. a quo solus dicitur ens per se, seu
ens in actu, et existens, quod fuerit ens per se completo; solus intendit
magis, non, potest existere per se completo sine forma, que est ens phisicum
implementum, quod est dicitur clausime supra, q. 66. art. 1. ibi dicitur:
dicitur mensura provenit sine forma, et dicitur ens actu, sine actu quod
implet d. Tho.

19
Ob 3° dicitur, quod mensura mensura est pura potestatis: quod ex se non
habet actus existendi. Dicitur autem: est pura potestatis in parte phisico dicitur;
in parte entitativo est bonum, dicitur autem et bonum. Dicitur et dicitur solus de
fendunt, magis esse pura potestatis phisicam, et dicitur aliquos timentes, magis esse phisicam
formam, statuunt dicitur realem inter utrumque: aliter x. suppositam factam
seu potestatis, dicitur autem, de potestatis phisica aut bona, nota que de mensura,
dicitur, sic dicitur: non, habeat actus existendi realem identitativum dicitur, committan-
ter dicitur, dicitur que a forma non.

Replacet 1° in linea entitativo datur ens
perfectissimum, nullus habens potentiam ut Deus: potestatis datur ens, extra-
me optatum, nullus dicitur actus ut mensura. 2° purus actus, nullus dicitur
potentiam: quod pura potestatis, nullus dicitur actus. Ad 3° dicitur per Petrus.
mensura per se, est quod extreme optatum Deo: dicitur Deus est ens: quod mensura
non, est ens: item dicitur Deus existit natus: quod mensura deficit habere, et
sic que phisica illa absurda.

2° dicitur autem, non, est: extrema enim optatum
ta philosophice loquendo, solus datur inter dicitur. talis res, non
sit Deus et mensura, quod sit potestatis dicitur. Ad 3° dicitur autem:
purus spiritus, actus dicitur; purus in aliquo parte non, et dicitur tamen dicitur
bonum, quod, preterea, gratis datur, non, est: dicitur est, quod purus actus
excludit esse imperfectum: at vero pura potestatis, non, excludit esse perfectionem,
sicut summum bonum, excludit esse malum; at vero summum malum, quale est
peccatum, non, excludit esse bonum: peccatum enim, habet bonum phisicum entitativo.

Nec obstat quod dicitur dicitur 1° pte, q. 11. art. 1. ad 2° dicitur: mensura
est et pura potestatis, sicut Deus est purus actus: non, hoc intelligendum
est dicitur dicitur, non, abita: non, aliter mensura. ita est pura potestatis, et
nec per actus a se dicitur, potestatis sicut actualis; sicut Deus ita est quod
Deus, non, est purus actus, ita ut excludat potestatis mensura in suis
potestatis, quod non, excludat mensura dicitur, que est quod, tangit ex potestatis

n. dicitur mag in ee per prime receptio, illi vero dicitur existiam.
Unde sequitur et maas ut aa per qd precedat existens: non autem
substantia. Quodam, qd uno hunc nescit, et actus duas, sufficiat ad apo-
tum, unca uno: prebent nunc advenant, existens ee actus duas, imo
duas que dependentur inter se, et actus et forma, ut accidit in extantia
unom.

Ob. 3. n. maas haberet propriam existens, sequoq ex duobus entitatibus
flectit unq per se; id hoc est falsu; aliter enim ex duplici anima
substantia, sequatur potest voluntas unq per se substantiale, qd maas ex
substantia, sus existens per presuppositus existens ad sus existens. Si qd maas
ut pote ad sus propriam, recedet, ante per, pluria accidentia: qd prius
impleatur, in ee accidenti, quod in ee substantiale.

Ad amicum no sequat de
duobus entitatibus, in actu, phice impleti, et illi. Ita de phice impleti.
de qd ut falsu et mir, sicut eius inclusa phice in unq per se
voluntate ex duobus entitatibus, phice impleti, quod proportionatus inter se,
et actus et forma: tali autem proportio, n. datur inter duas animas.
No, item unq, si sequatur non enim existens mag succedatur per
creationis maas, n. est aa maas sus existens. Ad 3. dicitur anti,
dicitur coens: prius in inter se mag impleatur de, n. prius in coens
de.

Ob. 3. ex parte, sicut se habet maas de bonis q. respectu per cr-
tipalibus, ita se habet maas q. respectu per substantialem; id maas q. non
existit anticipative pro priore ad per anticipativu: qd maas q. n. existit
substantiale, pro priore ad per substantialem: nunc ergo, supra relata
maas; id maas q. pro priore ad per anticipativu, habet propriam existens:
qd et qd maas q. pro priore ad per substantialem.

Inteun tunc ac de respon-
detis, dicitur prius, dicitur coens: qd maas q. n. existit substantiale in-
impleta de, n. substantiale impleta de; et hoc solum modo impleatur, ex
premissis de, n. dicitur dicitur. Insuper dicitur mag: sicut de-
simoda substantialem no; aliter enim, est vera Metaphis facta: nam, n.

litune propositionata deo. Stat igitur similitudo, in eo qd sicut maas
2. lignis q. est indifferens, et ex dicitur facti, l. Statua, l. suggestu de-
fratur que ad unq per alio per per anticipativu: ita maas q. est in-
differens, et statua huc, l. equis detrahitur que per per ad hoc potius, quod
ad illud dicitur.

Ut alia solva observa, qd sit, causaliter sequitur, ad
existens totius, nequeant intelligi, vique dum intelligitur totum,
tunc, causaliter sequitur ad existens mag, prout intelligi, pro quod
ad illud. 2. ex substantia et accidenti, n. voluntate unq per se, non
q. substantia precedunt ad accidenti, ad q. inter illa, n. datur proportio
necessaria, totius que substantiale debet stare utraque parte substantiale.

3. ad q. d. Thas ait, qd humanitas Christi existit per existens Verbi
intelligendy de ee et existens donati, quam dicit qd substantia, non
per propriam, id per substantialem Verbi, qd ita ee tenent Afortia, et
Natu dicit, et Laurus Nro dicit. 36 de Incarnate, sec. 1. dicit.
31. metaph. sec. 12. q. demy, qd existens dicitur impleti in genere existendi
abte, n. animi in genere existendi impleti, seu utruo dicitur:
alibi facile poterunt ex dicitur observari.

Section VI. de Appetitu Materiae, circa formas.

Appetitus proprie loquendo, est actus per vitalis: unde dicitur actus
elicitus a forma substantiali, quo ipsa factus in bono sibi a proprio pro-
prie et friens. Dicit igitur, huiusmodi appetitus, qui solum proprie talis
est, sicut reperitur in animalibus, tum per metaphis transfertur ad
res inanimatas, in quibus, quoadmodum metaphis dantur, ad hunc l. q. eo
qd quilibet sus detrahitur appetitur: ita etiam datur appetitus, qui dicitur
inanimatus: dicitur que, delectatio et fructus rei, et bono sibi naturaliter per.

Appetitus elicitus ab eis que nature etiam inanimatus, est reflexus:
dicitur dicitur. Et est que factus in bono a proprio, id est proprie, prout dicitur.